

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru, Nadejda Toma, Vladimir Timofti și
Constantin Alerguș,

a judecat fără citarea părților, recursul în anulare declarat de avocatul Tatiana Lozovscaia în numele inculpatului Ibrian Vladimir, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014 în cauza penală în privința lui

Ibrian Vladimir Fiodor, născut la 07 august 1981, originar și domiciliat s. Vulcănești, r-nul Nisporeni.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.01. - 18.03.2014;

Instanța de recurs: 11.04.- 10.06.2014;

Instanța de recurs în anulare: 11.12.2014- 17.02.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 martie 2014, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, inculpatul **Vladimir Ibrian**, a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 400 unități convenționale, în sumă de 8.000 lei, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

2. *În fapt*, instanța de fond a constatat că, Vladimir Ibrian, ignorând prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, deținând permisul de conducere a mijlocului de transport categoria „B”, la 26.12.2012, aproximativ la ora 05:10, aflându-se la volanul automobilului model „Mitsubishi Colt” cu n/î CM AK 441, și deplasându-se pe str. Calea Ieșilor, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate narcotică și conștientizând caracterul social periculos al acțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate narcotică și al consecințelor care pot surveni, încălcând prevederile art. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, a fost stopat de către colaboratorul de poliție, Sergiu Moga, pentru verificarea actelor necesare conducerii mijlocului de transport precum și din motivul existenței suspiciunilor privind conducerea mijlocului de transport de către șofer în stare de ebrietate, în rezultatul discuțiilor constatându-se un comportament inadecvat al șoferului, motiv pentru care a fost însoțit la Dispensarul Republican de Narcologie, unde i-au fost preluate mostre biologice de urină pentru cercetarea medico-legală toxicologică.

Conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, nr. 3485 din 26.12.2013, Vl. Ibrian se afla în stare de ebrietate produsă de stupefiante (amfetamin).

3. Procurorul, a contestat cu recurs sentința, solicitînd casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul Vladimir Ibrian, să fie condamnat în baza art.264¹ alin. (1) Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În susținerea recursului, procurorul a invocat că, prima instanță la individualizarea pedepsei, neîntemeiat a aplicat prevederile art. 79 Cod penal, neindicînd în sentință, care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate excepționale și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc drept temei pentru aplicarea art. 79 Cod penal, mai mult decît atît, prima instanță nu a luat în considerație și faptul că inculpatul anterior a mai săvîrșit infracțiuni, fiind condamnat la pedeapsă sub formă de ore neremunerate în folosul comunității, or, acest fapt denotă că inculpatul nu s-a reeducat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014, a fost admis recursul procurorului, casată sentința în latura stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre prin care, Vladimir Ibrian a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 400 unități convenționale, în sumă de 8000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a menționat că, la individualizarea pedepsei, instanța de fond soluționînd chestiunea cu privire la pedeapsa complementară incorect a aplicat prevederile art. 79 Cod penal, or, așa circumstanțe, precum că inculpatul are la întreținere un copil minor, pe mama inculpatului, iar meseria de șofer este unica sursă de existență a acestuia, nu-i permite inculpatului de a conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate produsă de substanțele narcotice și psihotrope, aceste circumstanțe nu pot fi considerate excepționale.

5. Avocatul Tatiana Lozovscaia în numele inculpatului, a declarat recurs în anulare, solicitînd casarea deciziei instanței de recurs, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă.

Recurentul a specificat că, pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de apel este prea aspră în coraport cu circumstanțele stabilite și anume, inculpatul a recunoscut vina, a colaborat cu organele de drept, are loc permanent de trai, are la întreținere un copil minor, automobilul este unica sursă de venit, fără antecedente penale.

Totodată, în viziunea recurentului, pedeapsa sub formă de amendă stabilită inculpatului urma a fi calculată corect prin prizma art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel amenda urma să fie calculată nu mai mult de 375 unități convenționale.

Subsidiar, recurentul a invocat că, în speță infracțiunea a fost săvîrșită la 26.12.2012, astfel, la caz urmează a fi aplicate prevederile art. 60 Cod penal.

6. Judecînd recursul în anulare declarat în raport cu materialele cauzei,

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată potrivit dispoziției art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, este o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Colegiul penal lărgit menționează că, judecarea cauzei în speță a avut loc în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, respectiv aliniatul (8) al prezentului articol prevede că, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de ***reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă***.

Colegiul penal lărgit constată că, reieșind din sancțiunea art. 264¹ alin. (1) Cod penal, care prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 400 la 500 unități convenționale, rezultă că prin reducerea limitelor minime și maxime de pedeapsă cu o pătrime, se stabilește noua limită minimă și maximă de pedeapsă sub formă de amendă, care este de la 300 la 375 unități convenționale.

În cazul supus judecării, instanța de recurs, la capitolul individualizării pedepsei, incorect i-a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, ignorând prevederile legale menționate supra, ceea ce reprezintă o violare a art. 7 alin. (1) din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care prevede că, *nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii*.

Această eroare judiciară, poate și urmează a fi corectată de către instanța de recurs în anulare.

Astfel, având în vedere că hotărârile instanțelor de fond sunt afectate de un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente prin faptul că inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă mai aspră decât prevede legislația în vigoare, Colegiul penal lărgit conchide de a corecta eroarea de drept comisă la judecarea cauzei, cu stabilirea pedepsei inculpatului Vl. Ibrian în limitele normelor penale sus menționate.

Referitor la alegațiile apărării cu privire la prescripția tragerii la răspundere penală, Colegiul penal lărgit le consideră irelevante, or, art. 60 Cod penal raportat la art.16 Cod penal, nu este aplicabil în speța dată.

7. În conformitate cu art. art. 457, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul în anulare declarat de avocatul Tatiana Lozovscaia în numele inculpatului Ibrian Vladimir, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014, în partea stabilirii pedepsei, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre după cum urmează:

Ibrian Vladimir Fiodor se consideră condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 375 (trei sute șaptezeci și cinci) unități convenționale, în sumă de 7500 (șapte mii cinci sute) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Se mențin, celelalte dispoziții ale hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 25 martie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Nadejda Toma

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș